

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-6222/2022-44

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Jadranki Liović Merkaš, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Stipe Miškića iz Kirmenjaka (Poreč), Kirmenjaka 25, OIB. 70376037895, zastupanog po punomoćniku Mati Krmeku, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Primorac i partneri d.o.o. iz Zagreba, protiv tuženika Addiko Bank d.d. iz Zagreba, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, zastupanog po punomoćniku Domagoju Petrinoviću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Kožul i Petrinović d.o.o. u Zagrebu, radi isplate, nakon glavne, usmene i javne rasprave, održane i zaključene 1. rujna 2026. u nazočnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnice tuženika Marije Vujasin, odvjetnice u Zagrebu, dana 25. rujna 2026., temeljem čl. 335. st. 4. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 04/08, 84/08, 57/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25), dalje ZPP-a,

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, isplatiti tužitelju Stipi Miškiću iz Kirmenjaka (Poreč), Kirmenjaka 25, OIB. 70376037895, 5.060,71 EUR, sa zakonskim zateznim kamatama od 1. listopada 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatim za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta uvećanom za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku 15 dana.

II Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, isplatiti tužitelju Stipi Miškiću iz Kirmenjaka (Poreč), Kirmenjaka 25, OIB. 70376037895, 6.238,97 EUR, sa zakonskim zateznim kamatama od 1. listopada 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište

uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatim za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta uvećanom za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku 15 dana.

III Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, isplatiti tužitelju Stipi Miškiću iz Kirmenjaka (Poreč), Kirmenjaka 25, OIB. 70376037895, 8.537,15 EUR sa zakonskim zateznim kamatama od 1. listopada 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatim za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta uvećanom za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, kao i nadoknaditi mu prouzročeni parnični trošak u iznosu 4.436,95 EUR, sa zakonskim zateznim kamatama od 25. rujna 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku 15 dana

IV Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu kojim isti traži isplatu 5.976,84 EUR sa zateznim kamatama na taj iznos od 30. rujna 2015. do isplate, kao i za iznos 1.213,18 EUR sa zateznim kamatama od 1. listopada 2015. do isplate, kao i sa zahtjevom za zateznim kamatama na pojedine iznose čiji zbroj čini glavnicu navedenu u toč. II i III izreke presude, tekućim od dospijeca svakog pojedinog iznosa do 30. rujna 2015., kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je s pravnim prednikom tuženika Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. 10. svibnja 2005. sklopio Ugovor o kreditu broj: 016-2731/2005 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine, ovjeren istog dana kod javnog bilježnika Željke Horvat Pernar pod brojem: OV-5213/2005, prema kojem je tuženik

kao kreditor, tužitelju kao korisniku kredita, odobrio i stavio na raspolaganje kredit u kunsnoj protuvrijednosti od 115.300,00 CHF prema srednjem tečaju tuženika za CHF važećem na dan korištenja kredita. Citiranim Ugovorom, ugovoren je rok otplate kredita 20 godina, a tužitelj se obvezao kredit otplaćivati u jednakim mjesečnim anuitetima kunske protuvrijednosti od 698,09,47 CHF. Navodi da je preuzetu obvezu u cijelosti ispunio. Kamatna stopa se, s početnih 3,99% godišnje, tokom otplate kredita u više navrata mijenjala na štetu tužitelja. Ističe da je takav način promjene kamatne stope ništetan, obzirom da se ista mijenjala bez jasnih parametara, odnosno bez posebnog pregovaranja o istome. Isto tako, tuženik prilikom zaključenja Ugovora nije tužitelju pružio dovoljno informacija i obavijesti o rizicima vezanim uz zaključenje ugovora o kreditu ugovaranjem valutne klauzule CHF. Navodi da je s tuženikom 11. veljače 2016. zaključio Aneks Ugovoru o kreditu broj: 016-2731/2005, kojim je provedena konverzija u valutu EUR na dan 30. rujna 2015. Poziva se na utvrđenja iz predmeta kolektivne zaštite potrošača Trgovačkog suda u Zagrebu posl. broj P-1401/2012 u kojem je utvrđena ništetnost ugovornih odredbi o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi. Navodi da je tuženik dužan, po osnovi stjecanja bez osnove, platiti razliku preplaćenih iznosa slijedom čega tužbenim zahtjevom uređenom u podnesku od 3. listopada 2026. (stranica 513-521 spisa) potražuje od tuženika zbog promjene kamatne stope 6.238,97 EUR, zbog promjene tečaja 8.537,15 EUR, razliku preostale glavnice 5.976,84 EUR, te 6.273,89 EUR obračunatih zateznih kamata na preplaćene iznose od dana dospijeca svakog iznosa do dana konverzije, sa zateznim kamatama od 1. listopada 2015. do isplate, uz naknadu parničnog troška.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, ističe prigovor zastare. Navodi kako je sklapanjem Aneksa Ugovoru prijašnji ugovor o kreditu prestao postojati jer je iz valute CHF konvertiran u valutu EUR, te da su sva plaćanja, uključujući i pretplatu obuhvaćeni novim ugovorom o kreditu. Navodi da su sklapanjem Aneksa ugovorne strane suglasno izmijenile obvezu vraćanja kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF u kredit denominiran u EUR. Navodi da je konverzija izvršena na način kako to izmjene Zakona o potrošačkom kreditiranju propisuju, tj. kao da se otpočetka radilo o kreditu u valuti EUR, slijedom čega smatra da tužitelj više ne može spram njega imati nikakvih potraživanja, te isti nema pravni interes za utvrđenje ništetnim pravnog odnosa koji više ne postoji. U podnesku od 10. listopada 2025. se protivi preinaci tužbe iz podneska tužitelja od 3. listopada 2025. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu parničnog troška.

3. Sud je proveo dokaze: pročitao je Ugovor o kreditu sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine (stranica 8-13 spisa), Aneks uz Ugovor o kreditu (stranica 14-15 spisa), specifikacija uplata kredita (stranica 24-31 spisa), izračun konverzije kredita (stranica 59-61 spisa), obavijest o provedenoj konverziji (stranica 62-63, 332-333 spisa), otplatni plan (stranica 64-66, 319-321, 328-331 spisa), financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Darku Prpiću (stranica 269-290 spisa), pregled prometa za klijenta (stranica 291-306, 322-327, 334 spisa), izračun efektivne kamatne stope (stranica 311-318 spisa), simulirani otplatni plan (stranica 344-346 spisa), saslušanjem tužitelja (stranica 418-419 spisa) te dopunskim financijskim vještačenjem (stranica 477-503 spisa).

4. Druge dokaze sud nije provodio, jer se provođenje drugih dokaza nije ukazalo potrebitim za donošenje odluke u smislu čl. 8. ZPP-a.

5. Među strankama nije prijeporno:

- da su sklopile 10. svibnja 2005. Ugovor o kreditu broj: 016-2731/2005 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine kojim tuženik odobrava tužitelju kredit u iznosu od 115.300,00 CHF kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju tuženika za CHF, na dan korištenja, s otplatom u jednakim mjesečnim obrocima u kunskoj protuvrijednosti po tuženikovom srednjem tečaju u CHF na dan dospelosti,
- da je rok otplate kredita određen na dvadeset godina, i otplaćuje se u jednakim mjesečnim anuitetima koji dospijevaju na otplatu zadnjeg dana u mjesecu u protuvrijednosti 698,09,47 CHF,
- da su stranke 11. veljače 2016. sklopile Aneks Ugovoru o kreditu kojim je provedena konverzija kredita u kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR,
- da je da je tužitelj prihvatio izračun konverzije u kredit s valutnom klauzulom u EUR sa stanjem na dan 30. rujna 2015. (čl. 2. Aneksa Ugovoru o kreditu), te da iznos preostale glavnice na taj dan iznosi 50.038,91 EUR, kao i da iznos preplate iznosi 9.140,70 kn.

6. Prijeporan je:

- tužiteljev status potrošača,
- jesu li odredbe navedenog Ugovora o kreditu, koje određuje promjenjivu kamatnu stopu i visinu mjesečnog anuiteta u kunskoj protuvrijednosti CHF ništetne, pa posljedično tomu,
- je li tužitelj preplatio dugovanje po Ugovoru o kreditu do sklapanja Aneksa Ugovoru o kreditu 11. veljače 2016.
- osnovanost i visina tužbenog zahtjeva,
- zastara tražbine tužitelja.

7. Na pravni odnos stranaka se primjenjuju odredbe čl. 81., 82., 85., 86. i 87. te 89. i 90. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine br.96/2003), dalje u tekstu ZZP, koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja Ugovora o kreditu, a prilikom ocjene poštenosti ugovornih odredaba o promjenjivoj kamatnoj stopi treba primijeniti čl. 5. Direktive 93/13/EEZ.

8. Tužitelj u svom iskazu navodi da je krajem 2005. htio kupiti stan i htio je podići kredit u valuti EUR, no međutim, službenica mu je rekla da ne ispunjava uvjete za taj kredit, s obzirom na visinu prihoda. Tada ju je pitao može li dići kredit u kunama, na to se ona nasmijala i rekla mu je da je taj kredit još nepovoljniji za njega. Rekla mu je da ispunjava samo uvjete za kredit u valuti CHF, te je pristao ugovoriti tu valutu. Tom prilikom ga službenica nije upozorila na rizike koje preuzima na sebe ugovaranjem te valute. Ugovorom je bila ugovorena i promjenjiva kamatna stopa, ali mu od strane službenice nije objašnjeno na temelju kojih parametara i kada se ista mijenja. U to vrijeme bio je zaposlen u Antiterorističkoj jedinici Lučko kao specijalac i nije imao trgovačko društvo ili obrt u svom vlasništvu. U kupljenom stanu je živio s obitelji, a nakon razvoda braka u istom žive njegova supruga i djeca.

9. Sud prihvaća iskaz tužitelja jer je logičan i uvjerljiv te podudaran dokumentaciji u spisu. Slijedom navedenog je jasno da je tužitelj bio prosječan potrošač u trenutku sklapanja Ugovora o kreditu, jer je fizička osoba i sklapao je pravni posao na tržištu u

svrhe koje nisu namijenjene njegovom zanimanju niti poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti, uzevši u obzir namjenu ovog Ugovora, a tuženik je bio dužan dokazati suprotno, što nije učinio. Zahtjev transparentnosti određuje da prosječan potrošač, koji je uobičajeno obaviješten i postupa s dužnom pažnjom i razboritošću, može shvatiti konkretno funkcioniranje ugovorne odredbe i samim time na osnovi preciznih i razumljivih kriterija procijeniti potencijalno značajne ekonomske posljedice koje bi ta odredba mogla imati na njegove obveze, što je u konkretnom slučaju izostalo, jer tuženik uopće nije objasnio tužitelju što znači ugovaranje valute CHF, kao i rizike koje on preuzima na sebe, te na temelju kojih parametara i kada se mijenja kamatna stopa.

10. Među strankama nije prijeporno ni da je, sukladno čl. 502. a ZPP, vođen sudski postupak radi zaštite kolektivnih interesa i prava potrošača - korisnika kredita protiv više banaka, među ostalim i tuženika, pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, u kojem je sud donio presudu 4. srpnja 2013. posl.br. P-1401/2012, kojom je utvrđeno da je tuženik u razdoblju od 1. studenog 2004. do 31. prosinca 2008., povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima te koristeći u istima ništetne i nepoštene odredbe, tako da je ugovorena valutna klauzula kojom je glavnica vezana uz valutu CHF, a da prije zaključenja ugovora nije potrošače informirao o svim bitnim parametrima za donošenje odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, te je u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o potrošačkim kreditima i koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe tako da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze u ugovorima o kreditima promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom tuženika i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tuženik, kao trgovac, i korisnici kreditnih usluga, kao potrošači, nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnu parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tuženika o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenu na neizvjesnosti iznosa glavnice koju je potrošač u obvezi vratiti te jednostranom povećanju kamatnih stopa, sve na štetu potrošača, pa je time tuženik postupio suprotno odredbama važećeg ZZP-a, ovo u razdoblju do 6. kolovoza 2007., i to člancima 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007., pa nadalje, protivno odredbama članaka 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine, broj 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09 i 133/09, dalje: ZZP/07), te suprotno odredbama u pojedinom razdoblju važećeg Zakona o obveznim odnosima.

11. Prema utvrđenjima iz te presude, tuženik je u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita sklapajući ugovore o kreditima te koristeći ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena valutna klauzula u valuti CHF, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora, tuženik, kao trgovac, i korisnici kredita, kao potrošači, nisu pojedinačno pregovarali o pojedinim ugovornim odredbama, niti je tuženik potrošače u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, odnosno svim rizicima takvog pravnog posla, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenu na neizvjesnosti iznosa glavnice kredita kojeg je potrošač kao dužnik imao obvezu vratiti banci.

12. Sukladno članku 502.c ZPP, ovaj sud je vezan za utvrđenja iz navedenog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača, tj. vezan je za utvrđenje da je u ugovorima o kreditu sklopljenima od strane tuženika kao kreditora, u razdoblju kada je sklopljen i prijeporni Ugovor, nišetna odredba o valutnoj klauzuli vezanoj uz valutu CHF i promjenjivoj kamatnoj stopi, neovisno o tome što se u postupcima kolektivne zaštite pravna zaštita pruža na općenitoj, odnosno apstraktnoj razini, s tim da je tuženik u ovom postupku mogao dokazivati da je u konkretnom slučaju bilo pregovaranja oko spornih ugovornih odredbi, te da je tužitelj bio upozoren na sve rizike predmetnog pravnog posla, odnosno da su mu objašnjeni rizici koje preuzima na sebe ugovaranjem valutne klauzule u CHF, kao i parametri na temelju kojih se mijenja kamatna stopa.

13. Sukladno navodima iz toč. 10.-12. obrazloženja ove presude, proizlazi da je odredba konkretnog Ugovora o kreditu koji su sklopile stranke, u dijelu u kojem je obveza vezana za valutu CHF, nepoštena i kao takva nišetna. Odredbom čl. 324. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 155/23), dalje ZOO, propisano je da nišetnost neke odredbe ugovora ne povlači nišetnost ugovora u cijelosti, ako on može opstati bez nišetne odredbe i ako ona nije bila ni uvjet ugovora, ni odlučujuća pobuda zbog koje je ugovor sklopljen, ali će ugovor ostati valjan, čak iako je nišetna odredba bila uvjet ili odlučujuća pobuda ugovora, u slučaju kada je nišetnost ustanovljena upravo da bi ugovor bio oslobođen te odredbe i vrijedio bez nje.

14. Prema odredbama čl. 1021. ZOO, bitni sastojci ugovora o kreditu su obveza davanja određenog novčanog iznosa i obveza vraćanja iskorištenog iznosa novca uz obvezu plaćanja ugovorenih kamata, u vrijeme i na način kako je utvrđeno ugovorom, slijedom čega, nišetnost odredaba o valutnoj klauzuli nije element bez kojeg ugovor o kreditu ne može opstati, jer je iznos kredita koji je tužitelju stavljen na raspolaganje utvrdiv u kunama i iznos koji je on morao vratiti prema otplatnom planu i bez te odredbe, a isto se odnosi i na odredbu o promjenjivoj kamatnoj stopi, pa nišetnost navedenih odredbi nema za posljedicu nišetnost cijelog ugovora.

15. U tom smislu valja naglasiti da se nišetnost odredbi predmetnog Ugovora o kreditu, makar u dijelu o kojem ovisi mogućnost njegove opstojnosti u cjelini, ne odnosi na bitne elemente ugovora o kreditu iz čl. 1022. st. 2. u vezi s čl. 1021. ZOO, a to su iznos kredita, uvjeti davanja, korištenja i vraćanja kredita. Doduše, činjenica jest da odredbe kojima su ugovorene kamatna stopa i valutna klauzula jesu vezane uz uvjete vraćanja kredita, dakle uz jedan od bitnih sastojaka ugovora o kreditu. Međutim, ugovorna odredba o visini početno ugovorene kamatne stope je valjana, jednako kao što je valjana i ugovorna odredba o kunskom iznosu kojeg je tuženica kao banka stavila na raspolaganje tužitelju kao korisniku kredita, a nišetnost ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli je i utvrđena upravo zbog toga da bi predmetni ugovor o kreditu bio oslobođen tih odredbi.

16. Sklapanjem Aneksa uz Ugovor o kreditu, neravnoteža u pravima i obvezama otklonjena je za buduće razdoblje, jer je istim ugovor konvertiran u ugovor o kreditu s valutnom klauzulom u EUR, što, međutim, ne znači da je tužitelj tom prilikom, uistinu i obeštećen kao da nišetnih ugovornih odredbi nije bilo, odnosno, ne znači da je u potpunosti doveden u pravni položaj u kojem bi bio da u predmetnom Ugovoru nije bilo nepoštenih i nišetnih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli. Naime, o pitanju postojanja pravnog interesa za pokretanje i vođenje parnica u

kojima tužitelj ističe ništetnost ili traži utvrđenje ništetnosti ugovornih odredbi ugovora o kreditu zaključenog u valuti CHF, a u slučajevima kada su stranke zaključile Dodatak Ugovoru o kreditu kojim je izvršena konverzija kredita, već se je izjasnio i VSRH u svojoj odluci od 12. veljače 2019. donesenoj u predmetu posl. br. Rev-2868/2018 povodom izvanredne revizije, u kojoj je postavljeno pitanje gubi li sklapanjem dodatka ugovora o kreditu korisnik kredita pravni interes zahtijevati utvrđenje ništetnosti odredbi osnovnog ugovora o kreditu.

17. Na tako izričito postavljeno pravno pitanje, navedeni sud je izrazio stav da sama činjenica da su stranke sklopile dodatak ugovoru o kreditu na temelju Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine br. 102/15, dalje ZID ZPK), kojim je izvršena konverzija kredita u valuti CHF u kredit uz valutnu klauzulu u valuti EUR, a kojim su u prethodno zaključenom ugovoru o kreditu izmijenili odredbe glede valutne obveze, kamatne stope i iznosa preostale neotplaćene glavnice kredita, i kojim su postigle sporazum o raspolaganju preplatom, ne znači da je korisnik kredita izgubio pravni interes za utvrđenjem da su pojedine odredbe ugovora o kreditu u valuti CHF ništetne. Ovo stoga što korisnik kredita i nadalje tvrdi da mu nije u cijelosti podmiren dug, odnosno da provedbom konverzije nije u potpunosti obeštećen glede posljedica koje su proizvele ništetne ugovorne odredbe, slijedom čega i postavlja kondemnatorni zahtjev za isplatu, pri čemu treba imati u vidu i to da ništetnost nastupa po samom zakonu i nastaje od samog trenutka sklapanja pravnog posla, kao i da ništetan ugovor ne postaje valjan ni kada uzrok ništetnosti naknadno nestane (čl. 326. st. 1. ZOO), osim u izuzetnim uvjetima koje propisuje čl. 326. st. 2. ZOO. Isto stajalište je taj sud izrazio i u kasnije donesenoj odluci posl. br. Rev-18/2018 od 26. svibnja 2020.

18. Po utvrđenju ovoga suda, tužitelj, neovisno o zaključenom sporazumu o konverziji, ima pravni interes za pokretanje predmetne parnice, odnosno ovlašten je u istoj pozivati se na ništetnost pojedinih ugovornih odredbi, kako bi na temelju toga ostvario zaštitu povrijeđenih prava za koja smatra da mu pripadaju, odnosno kako bi ostvario pravo na obeštećenje zbog primjene tih ništetnih odredbi, a takav zaključak je u skladu i s pravnim shvaćanjem izraženim i u odluci Suda EU, donesenoj 14. ožujka 2019. godine u predmetu C-118/17 (Dunai protiv Erste bank Hungary), prema kojem shvaćanju odredbu čl. 6. st. 1. Direktive 93/13/EEZ o nepoštenim ugovornim odredbama uvijek treba tumačiti na način da nepoštene ugovorne odredbe nisu obvezujuće za potrošače, i to kao da nikada nisu postojale, tako da ne mogu imati učinak u odnosu na potrošača, sve to s posljedicom ponovne uspostave pravne i činjenične situacije u kojoj bi se potrošač nalazio kada navedena odredba ne bi postojala. Stoga u situaciji kada su nepoštene ugovorne odredbe izmijenjene ili zamijenjene drugim odredbama s ciljem kako bi se neki ugovor održao na snazi, i to ne samo onda kada do toga dođe izravnom intervencijom zakonodavca, već i onda kada do toga dođe intervencijom ugovornih strana izvršenom temeljem neke zakonske odredbe, kao što je to ovdje slučaj, to nikako ne može imati za posljedicu smanjenje zajamčene pravne zaštite potrošača, što znači da potrošač u svakoj situaciji, pa tako i u konkretnom slučaju tužitelj, mora imati mogućnost uspostave, činjenično i pravno, one situacije u kojoj bi se nalazio da takva nepoštena odredba nije postojala, a osobito mora imati mogućnost ostvarivanja povrata koristi koju je trgovac neopravdano stekao na njezinu štetu temeljem nepoštene i ništetne ugovorne odredbe.

19. Konverzija kredita u valuti CHF, onako kako je uređena navedenim Zakonom odnosi se isključivo na ugovorne obveze proizašle iz ugovora o kreditu, i niti jedna odredba ZID ZPK ne širi primjenu konverzije na izvanugovorne odnose stranaka, kao što su restitucijski zahtjevi (stečeno bez osnove) temeljem ništetnih ugovornih odredbi. Konačno, treba imati u vidu i to da se tužitelj niti jednom odredbom sklopljenog Aneksa uz Ugovor ne odriče prava zahtijevati potpuno obeštećenje temeljem ništetnih ugovornih odredbi ugovora o kreditu. Iz sadržaja Aneksa uz Ugovor o kreditu na temelju kojeg je provedena konverzija ne proizlazi da bi tužitelj pristao slobodnom voljom, niti da je sporazumno s tuženikom, kako to tvrdi tuženik, pristao da se iznosi uplaćeni s osnove ništetnih odredbi Ugovora o kreditu kojima je bila regulirana valutna klauzula i promjenjiva kamatna stopa uračunaju u Izračun konverzije kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF od 30. rujna 2015., niti je tuženik na kojem je teret dokaza takvu činjenicu dokazao, niti je predložio provođenje dokaza na takvu okolnost. Nadalje tuženik nije dokazao niti je predložio provođenje dokaza na okolnost utvrđivanja da bi se tužitelj odrekao svojih prava da ostvaruje pravo na povrat uplaćenih iznosa s osnove ništetnih odredbi ugovora o kreditu za koje je utvrđeno odlukama VTSRH i VSRH da su ništetne, niti je to utvrđeno njegovim iskazom, kojim dokazuje da ga je potpisao, jer nije imao izbora zbog povećanog iznosa mjesečnih anuiteta. Ujedno se ističe kako čl. 19.c točka 4. ZID ZPK nije propisano da bi se uplate s osnova ništetnih ugovornih odredbi prilikom konverzije uračunavale u iznose uplaćene radi namirenja početno utvrđenih obroka odnosno anuiteta u CHF i kunama s valutnom klauzulom u CHF (čl.19. c. točka 4. ZID ZPK). U konačnici prema odredbi čl. 19.c. ZID ZPK točkom 1.-3. zakonodavac je propisao kako se konverzija provodi na iznos početno odobrene glavnice kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF izračuna iznos glavnice kredita denominiranog u EUR i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u EUR, po tečaju primjenjivom na datum isplate kredita (točka 1.), dočim u točki 2. čl. 19. c. ZID ZPK zakonodavac propisuje da se umjesto početno ugovorene kamatne stope kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF primijeni kamatna stopa jednaka kamatnoj stopi (po iznosu, vrsti i razdoblju promjene) koju je vjerovnik primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR na datum sklapanja ugovora o kreditu, te u točki 3. čl. 19.c. ZID ZPK propisano je da početno utvrđen otplatni plan kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF uključujući sve njegove izmjene, na temelju kojeg su izračunati obroci odnosno anuiteti u CHF i u kunama s valutnom klauzulom u CHF, zamijeni novim otplatnim planom.

20. Zaključno, s obzirom na ništetnost navedenih odredbi, tuženik ne bi imao pravo na naplatu svog potraživanja na temelju istih, odnosno, sukladno čl. 323. ZOO, bio bi dužan vratiti tužitelju sve što je primio po osnovama koje su utvrđene ništetnim. Nadalje, i člankom 1111. ZOO, koji uređuje institut stjecanja bez osnove, propisano je da je stjecatelj dužan vratiti dio imovine druge osobe koji je prešao u njegovu imovinu, odnosno naknaditi vrijednost postignute koristi, ako taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu. Pritom je za istaknuti da se tužitelj može pozivati na utvrđenja iz presude donesene u postupku povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava, iako ne potražuje naknadu štete, jer pravilnim tumačenjem odredbe članka 502. c ZPP, proizlazi da taj termin podrazumijeva sve vrste, odnosno oblike kompenzacija koje potrošač postavlja prema trgovcu, a ne samo zahtjeve za naknadu štete, jer on tvrdi da provedenom konverzijom nije u potpunosti obeštećen.

21. Pri donošenju ove odluke, sud je imao u vidu i presudu Suda Europske unije C-118/17 od 14. ožujka 2019. u kojoj je izraženo stajalište kako činjenica da su određene ugovorne odredbe putem zakona bile proglašene nepoštenim i ništavim te zamijenjene novim odredbama da bi se održao postojeći ugovor na snazi ne može imati za učinak smanjenje zaštite zajamčene potrošačima, kao i stajalište Suda Europske unije u odluci broj C-452/18 od 9. srpnja 2020. u kojoj se navodi „...*da članak 6.stavak 1. Direktive 93/13 treba tumačiti na način da mu se ne protivi mogućnost da odredba ugovora koji su sklopili prodavatelj robe ili pružatelj usluga i potrošač, a za koju se u sudskom postupku može utvrditi da je nepoštena, valjano bude predmet ugovora o obnovi između tog prodavatelja robe ili pružatelje usluga i tog potrošača, kojim se potomji odriče učinka do kojih bi dovelo proglašavanje te odredbe nepoštenom pod uvjetom da to odricanje rezultat je slobodnog i informiranog pristanka potrošača...*“. Nadalje se navodi „*Članak 3. stavak 1. Direktive 93/13 u vezi s točkom 1. Pod točkom (q) njezina Priloga, kao njezin članak 6. stavak 1. treba tumačiti na način da odredba sadržana u ugovoru koji su sklopili prodavatelj robe ili pružatelj usluga i potrošač kako bi razriješili postojeći spor, a kojom se potrošač odriče isticanja pred nacionalnim sudom zahtjeva koje bi mogao istaknuti da nema te odredbe, može se smatrati „nepoštenom“, osobito ako navedeni potrošač nije mogao raspolagati relevantnim informacijama koje bi mu omogućile shvaćanje pravnih posljedica koje za njega iz te odredbe proizlaze;*“

22. Također je sud imao u vidu i odluku VSRH poslovni broj Rev-457/2025 od 27. svibnja 2026.

23. Kako je prethodno navedeno, imajući u vidu sadržaj Aneksa 2. Ugovora o kreditu koji su stranke sklopile, te odredbe čl. 19.c. ZID ZPK, kao i stajališta Europskog suda pravde, po utvrđenju ovoga suda, tužitelj osnovano zahtijeva povrat preplaćenih iznosa s osnove ništetnosti ugovornih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli u CHF. Kao što je prethodno navedeno i obrazloženo, tuženik, na kojem je teret dokaza, nije dokazao u tijeku ovog postupka, niti je dostavio dokaz, da bi se tužitelj odrekao svojeg prava na sudsku zaštitu u smislu da zahtijeva povrat preplaćenih iznosa koji su predmet ovog spora, niti je dokazao da bi tužitelju predočio i informirao ga o ekonomskim posljedicama koje za njega nastaju u smislu da će obuhvatiti izračunom sve uplaćene iznose, pa i one koje je tužitelj uplatio na temelju nepoštenih i ništetnih odredbi ugovora o kreditu u postupku konverzije.

24. Sklapanjem Aneksa uz Ugovor o kreditu potrošač svojom voljom nije pristao s bankom urediti posljedice ništetnosti ugovornih odredbi kredita u CHF na način da bi iste otklonili za razdoblje koje je prethodilo sklapanju Sporazuma o konverziji. To nije bila volja niti banaka, a niti je ZID ZPK/15 to predviđao i propisao, a niti se korisnik kredita dobrovoljnim sklapanjem Aneksa uz Ugovoru o kreditu mogao odreći prava koja mu pripadaju temeljem posljedica nepoštenih ugovornih odredbi osnovnog ugovora o kreditu do dana sklapanja Sporazuma o konverziji. Tim Sporazumom samo je redefiniran ugovorni odnos između korisnika kredita i banke „pro futuro“ i retroaktivno, ali time se nije rješavalo pitanje nepoštenih i ništetnih odredbi osnovnog ugovora o kreditu.

25. To posebno iz razloga jer odredbe o valutnoj klauzuli ugovora u CHF u vrijeme provedbe konverzije nisu uopće bile utvrđene ništetnima u kolektivnom sporu (tek je

presudom VTSRH posl. br. PŽ- 6632/2017 od 14. lipnja 2018. potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. P-1401/12 od 4. srpnja 2013. kojom je utvrđeno između ostalog, da je tuženica povrijedila kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita sklapajući s istima ugovore o kreditima i koristeći ništetne ugovorne odredbe kojom je glavnica kredita vezana uz valutnu klauzulu u CHF, te je u odnosu na navedenu presudu odbijena revizija tuženice presudom VSRH posl. br. Rev-2221/2018 od 3. rujna 2019.

26. Napominje se da je u vrijeme donošenja ZID ZPK i sklapanja Sporazuma o konverziji na snazi bila odluka VSRH posl.br. Revt-249/14 od 9. travnja 2015. kojom je odbijena revizija tamo tužitelja i na koji način je u to vrijeme egzistirala pravomoćna odluka VTSRH broj PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014 kojom je preinačena prvostupanjska odluka Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. i odbijen zahtjev za utvrđenje ništetnosti devizne klauzule u CHF. Tek nakon odluke Ustavnog suda RH broj U-III-2521/2015, U-III-2536/2015, U-III-2547/2015, U-III-2565/2015, U-III-2603/2015, U-III-2604/2015, U-III-2605/2015 od 13. prosinca 2016. kojom je Ustavni sud Republike Hrvatske djelomično usvojio ustavnu tužbu tužitelja u kolektivnom sporu te ukinuo odluku VSRH posl. br. Revt 249/14-2 od 9. travnja 2015. u dijelu kojim je odbijena revizija tužitelja protiv presude VTSRH posl. br. PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014. došlo je do donošenja odluka i konačno tek u rujnu 2019. do jasno izraženog stajališta VSRH da je i devizna klauzula u Ugovorima o kreditu u CHF nepoštена i ništetna.

27. Stoga je jasno da ZID ZPK nije mogao otklanjati posljedice ništetnosti devizne klauzule u CHF jer je ona u vrijeme donošenja tog Zakona i posljedično tome u vrijeme sklapanja Sporazuma o konverziji bila pravomoćno utvrđena valjanom.

28. ZID ZPK izvršio je izjednačavanje korisnika kredita u CHF s korisnicima kredita u EUR, ali time je samo djelomično provedena i restitucija koja pripada korisnicima kredita u CHF za razdoblje od sklapanja osnovnog ugovora o kreditu pa do provedbe konverzije prema ZID ZPK, odnosno sklapanja Dodatka Ugovoru o kreditu.

29. Nije sporna zakonitost i provedba bilo kojeg dijela konverzije sukladno ZID ZPK, međutim, posljedice tako provedene konverzije nemaju utjecaj na ugovorni odnos na način da bi otklonile ili izmijenile učinke ugovora o kreditu do dana sklapanja Aneksa ugovoru o kreditu, a samim time i učinke ništetnosti odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli koji proizlaze iz presuda povodom kolektivne tužbe radi ništetnosti promjenjive kamatne stope i valutne klauzule u CHF. Tuženik nije dokazao da bi tužitelja informirao kako će uplaćene iznose s osnove ništetnih odredbi Ugovora o kreditu uračunavati u otplatu mjesečnih anuiteta („namirenje budućih anuiteta“) za kredit u valuti EUR koji su izračunati u otplatnom planu (simulirani otplatni plan) sve do 30. rujna 2015., niti da bi o istome postigao sporazum s tužiteljem.

30. Prema mjerodavnoj praksi Europskog suda pravde u predmetu C-186/16 navodi se da kod obveza banaka prema korisnicima kredita nije dovoljno da je odredba jasna i razumljivo sastavljena već je nužno potrošaču ponuditi dovoljno informacija kako bi mogli donijeti razborite odluke, a koje informacije tuženik nije pružio tužitelju, niti je dokazao da bi mu pružio dovoljno informacija kako bi mogao shvatiti ekonomske posljedice svoje odluke. Stoga, po shvaćanju ovog suda, tužitelj,

kao korisnik kredita u CHF koji je sklopio Aneks uz Ugovor o kreditu, ima pravo potraživati stečeno bez osnove temeljem ništetnih ugovornih odredbi isključivo u odnosu na razdoblje važenja Ugovora o kreditu u CHF do dana provedbe konverzije sklapanjem Dodatka Ugovoru o kreditu, a u vidu razlike preplate koja je dobivena konverzijom i one koja bi mu pripadala temeljem posljedica ništetnosti Ugovora o kreditu u CHF.

31. Pri tome je sud imao u vidu pravno shvaćanje VSRH iz odluke posl. br. Rev-457/2025 od 27. svibnja 2026. u kojoj je zauzeto pravno shvaćanje da "Potrošač korisnik kredita koji je na temelju ZID ZPK/15 ugovaranjem Aneksa Ugovoru o kreditu konvertirao kredit ugovoren s valutnom klauzulom u švicarskom franku i promjenjivom kamatnom stopom u kredit s valutnom klauzulom u EUR nema pravo na utvrđenje i isplatu iznosa preplaćenih na temelju ništetnih ugovornih odredaba iz temeljnog ugovora o kreditu s ništetnom promjenjivom kamatnom stopom i ništetnom valutnom klauzulom u CHF, ali ima pravo na zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi Osnovnog ugovora o kreditu za razdoblje od dana sklapanja temeljnog ugovora kreditu pa do utvrđenog dana prestanka obveze izvršene konverzijom kredita (30. rujna 2015.) i to u punom iznosu bez oduzimanja od preplate utvrđene u konverziji.", no međutim, iz naprijed navedenih razloga ovaj sud je shvaćanja kako je obrazloženo u točkama 23.-30. obrazloženja ove presude.

32. U odnosu na istaknuti prigovor zastare ističe se da je VSRH u svojoj presudi poslovni broj Rev-2245/2017 od 20. ožujka 2018. izrazio stajalište da pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnog interesa potrošača dolazi do prekida zastare primjenom odredbe čl. 241. ZOO, te zastara pojedinačnih zahtjeva ove vrste počinje teći ispočetka od trenutka pravomoćnosti sudske odluke u povodu te tužbe. Kondikcijski zahtjev zastarijeva u općem zastarnom roku od pet godina pa je tužba za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača koja je podnesena 4. travnja 2012., prije isteka petogodišnjeg zastarnog roka prekinula je zastarijevanje. Presuda u kolektivnom sporu u dijelu koji se odnosi na promjenjivu kamatnu stopu je postala pravomoćna 13. lipnja 2014., a u dijelu koji se odnosi na valutnu klauzulu u CHF je postala pravomoćna 14. lipnja 2018. Individualnu je tužbu tužitelj u ovom predmetu podnio 12. lipnja 2019., dakle očito prije isteka petogodišnjeg zastarnog roka za individualne restitucijske zahtjeve koji počinje teći ispočetka tek od trenutka pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu tužbe za zaštitu kolektivnih prava i interesa potrošača.

33. Na okolnost visine tražbine tužitelja i tijeka kamata, odnosno izračuna iznosa preplaćenih kamata, preplaćenog tečaja, obračuna zateznih kamata na mjesečne iznose po obje osnove za razdoblje od dana plaćanja do dana provedbe konverzije, te razlike glavnice, proveden je dokaz financijskim vještačenjem po Darku Prpiću, stalnom sudskom vještaku.

34. Iz njegova nalaza i mišljenja proizlazi da ukupna razlika između iznosa mjesečnih anuiteta prema ugovoru o kreditu, da se kamatna stopa nije mijenjala sukladno odlukama o kamatnim stopama tuženika, i iznosa mjesečnih anuiteta prema obračunu tuženika iznosi iznosi 46.992,92 kn primjenom srednjeg tečaja Kreditora na dan plaćanja. Ukupno razlika u iznosu anuiteta primjenom tečaja na dan plaćanja u odnosu na iznose anuiteta primjenom tečaja na dan dospeljeća prvog anuiteta iznosi 69.292,72 kn, za anuitete koje je Nalazom utvrđen više uplaćen iznos. Ukupna razlika iznosa preostale glavnice prema obračunu banke primjenom

izmijenjenih kamatnih stopa i tečaja na dan plaćanja u odnosu na iznos preostale glavnice prema početnom otplatnom planu primjenom tečaja na dan dospeljeća prvog anuiteta umanjena za razliku glavnice iz konverzije iznosi 51.217,01 HRK. Iznos preostale glavnice prema konvertiranom EUR kreditu na dan konverzije prema izračunu konverzije iznosi 50.038,91 EUR što u kunsjoj protuvrijednosti po tečaju Banke na dan konverzije iznosi 382.238,83 HRK. Iznos preostale glavnice prema početnom otplatnom planu primjenom ugovorene kamatne stope i tečaja na dan dospeljeća prvog anuiteta iznosi 70.841,66 CHF što u kunsjoj protuvrijednosti po tečaju Banke na dan dospeljeća prvog anuiteta iznosi 331.021,82 HRK. Razlika između iznosa 382.238,83 HRK i iznosa 331.021,82 HRK je 51.217,01 HRK. Dodatkom Ugovora o kreditu, utvrđena je preplata tužitelja po izvršenim uplatama u visini 9.140,70 HRK. Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju člankom 19.c propisan je način izračuna konverzije kredita. Prilikom izrade simuliranog otplatnog plana u EUR za određivanje iznosa početne glavnice u EUR uzeta je početno odobrena glavnica kredita u CHF po primijenjenom tečaju na dan isplate kredita za CHF čime je dobiven iznos kunske protuvrijednosti početno odobrene glavnice kredita, na tako dobiven iznos kunske protuvrijednosti početno odobrene glavnice kredita primijenjen je EUR tečaj iste vrste važeći na dan isplate kredita te je tako dobivena početno odobrena glavnica kredita u EUR. Primijenjene kamatne stope u simuliranom otplatnom planu kredita u EUR su više od primijenjenih kamatnih stopa po obračunu banke za kredit u CHF. Konverzijom kredita iz valutne klauzule u CHF u valutnu klauzulu u EUR su u izračun konverzije uzete sve uplate tužitelja. Iznos preplate koju tužitelj potražuje u ovom postupku također polazi od tih istih stvarnih uplata tužitelja za podmirenje obveze za anuitete u CHF. Dodatkom Ugovora o kreditu, članak 2. utvrđena je preplata tužitelja po izvršenim uplatama po kreditu u CHF u odnosu na anuitete po kreditu u EUR. Ukupna razlika između iznosa stvarno plaćenih anuiteta prema obračunu banke primjenom izmijenjenih kamatnih stopa u odnosu na iznose anuiteta prema početnom otplatnom planu da se primjenjuje kamatna stopa za kredite u kunama (10,35%) iznosi -42.527,62 CHF, odnosno kunska protuvrijednost iznosi -234.187,04 HRK.

35. U svojoj dopuni nalaza i mišljenja, očitujući se po prigovorima tuženika, vještak navodi da ukupna razlika između iznosa mjesečnih anuiteta prema ugovoru o kreditu, da se kamatna stopa nije mijenjala sukladno odlukama o kamatnim stopama tuženika, i iznosa mjesečnih anuiteta prema obračunu tuženika iznosi 6.238,97 EUR. Ukupno razlika u iznosu anuiteta primjenom tečaja na dan plaćanja u odnosu na iznose anuiteta primjenom tečaja na dan isplate kredita iznosi 8.537,15 EUR. Ukupno razlika u iznosu anuiteta primjenom tečaja na dan plaćanja u odnosu na iznose anuiteta primjenom tečaja na dan isplate kredita iznosi -669,49 EUR. Ukupna razlika između iznosa stvarno plaćenih anuiteta prema obračunu banke primjenom izmijenjenih kamatnih stopa za kredite u kunama (10,35%) u odnosu na iznose anuiteta prema početnom otplatnom planu iznosi -31.087,63 EUR. Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju člankom 19.c propisan je način izračuna konverzije kredita. Prilikom izrade simuliranog otplatnog plana u EUR za određivanje iznosa početne glavnice u EUR uzeta je početno odobrena glavnica kredita u CHF po primijenjenom tečaju na dan isplate kredita za CHF čime je dobiven iznos kunske protuvrijednosti početno odobrene glavnice kredita, na tako dobiven iznos kunske protuvrijednosti početno odobrene glavnice kredita primijenjen je EUR tečaj iste vrste važeći na dan isplate kredita te je tako dobivena početno odobrena glavnica kredita u EUR. Primijenjene kamatne stope u simuliranom otplatnom planu kredita u EUR su više od primijenjenih kamatnih stopa po obračunu banke za kredit u

CHF. Konverzijom kredita iz valutne klauzule u CHF u valutnu klauzulu u EUR su u izračun konverzije uzete sve uplate tužitelja. Iznos preplate koju tužitelj potražuje u ovom postupku također polazi od tih istih stvarnih uplata tužitelja za podmirenje obveze za anuitete u CHF. Dodatkom Ugovora o kreditu, članak 2. utvrđena je preplata tužitelja po izvršenim uplatama po kreditu u CHF u odnosu na anuitete po kreditu u EUR, iznosi 9.140,70 HRK. Ukupna razlika iznosa preostale glavnice prema obračunu banke primjenom izmijenjenih kamatnih stopa i tečaja na dan plaćanja u odnosu na iznos preostale glavnice prema početnom otplatnom planu primjenom tečaja na dan isplate kredita umanjena za razliku glavnice iz konverzije iznosi 45.032,53 HRK, odnosno 5.976,84 EUR. Iznos preostale glavnice prema konvertiranom EUR kreditu iznosi 50.038,91 EUR što u kunsjoj protuvrijednosti po tečaju Banke na dan konverzije iznosi 382.238,83 HRK. Iznos preostale glavnice prema početnom otplatnom planu primjenom ugovorene kamatne stope i tečaja na dan isplate kredita iznosi 70.841,66 CHF što u kunsjoj protuvrijednosti po tečaju Banke na dan isplate kredita iznosi 337.206,30 HRK. Razlika između iznosa 382.238,83 HRK i iznosa 337.206,30 HRK je 45.032,53 HRK. Dodatkom Ugovora o kreditu utvrđena je preplata tužitelja po izvršenim uplatama po kreditu u CHF u odnosu na anuitete po kreditu u EUR u visini 9.140,70 HRK odnosno 1.213,18 EUR. Ukupno zatezne kamate iznose na više plaćene iznose s osnove promjene kamatne stope i tečaja iznose 6.273,89 EUR.

36. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka, kao i njegovu dopunu jer detaljno obrazložen, stručan i izrađen na temelju cjelokupne relevantne dokumentacije, te je vještak odgovorio na zadatak vještačenja i prigovore tuženika, a ni stranke na isti nisu imali prigovora u pogledu njegova računskog dijela. Stoga iz prihvaćenog nalaza i mišljenja proizlazi da razlika obveza u razdoblju od dana dospijea prve obveze do dana izračuna konverzije, koja proizlazi iz promjene kamatne stope u razdoblju otplate kredita, iznosi ukupno 6.238,89 EUR, a razlika obveza u razdoblju od dana dospijea prve obveze do dana izračuna konverzije koja proizlazi iz razlike između tečaja za valutu CHF primijenjenog kod otplate (na dan plaćanja pojedine obveze) i tečaja za valutu CHF važećeg u vrijeme isplate kredita iznosi ukupno 8.537,15 EUR. Obračunate zatezne kamate na preplaćene iznose s osnove promjene kamatne stope i tečaja iznose 6.273,89 EUR, a razlika preostale glavnice po konverziji iznosi 5.976,84 EUR.

37. Kako je prihvaćen nalaz i mišljenje vještaka, to je usvojen tužbeni zahtjev i tužitelju dosuđen traženi iznos od 6.238,89 EUR s osnove pretplate temeljem ništetnih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi, te 8.537,15 EUR, s osnove plaćene razlike zbog valutne klauzule odnosno razlike u iznosu anuiteta u odnosu na početno ugovoreni tečaj, te obračunatih zateznih kamata do dana konverzije umanjениh za iznos priznate pretplate (6.273,89 EUR-1.213,18 EUR=5.060,71 EUR) u visini 5.060,71 EUR, temeljem čl. 1111. ZOO-a. Odbijen je tužbeni zahtjev za iznos priznate pretplate 1.213,18 EUR zajedno s traženim zateznim kamatama na taj iznos kao neosnovan.

38. Budući da je razlog ništetnosti prijepornih ugovornih odredbi o kojima se nije pojedinačno pregovaralo njihova nepoštenost, tužitelju je uz primjenu članka 1115. ZOO-a dosuđena zatezna kamata na dosuđene iznose od prvog idućeg dana nakon dana učinjene konverzije, odnosno od 1. listopada 2015. u visini određenoj čl. 29. st. 2. ZOO-a, te od 1. siječnja 2023. do isplate, temeljem iste odredbe ZOO-a i čl. 1. Uredbe o izmjeni Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 156/22), dok je

odbijen tužbeni zahtjev tužitelja za zateznim kamatama na svaki pojedini mjesečni iznos od njegova dospijeća do 30. rujna 2015. budući je tužitelj tužbenim zahtjevom (u toč. I) potraživao iznos obračunatih zateznih kamata od dana njihova dospijeća do dana konverzije.

39. Glede stava tuženika kako plaćene iznose zbog nepoštenosti i ništetnosti odredaba o CHF valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi treba umanjiti za one iznose za koje je tužitelj platio manji anuitet zbog toga što su tečaj CHF i kamata bili niži od onoga na dan isplate ističe se da iz ZZP ne proizlazi da bi plaćanjem manjeg anuiteta u određenom vremenskom razdoblju trajanja ugovora tuženik zbog ništetnosti odredbi o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi ostvarivao pravo na povrat u smislu članka 323. stavak 1. ZOO-a jer se odredba članka 96. stavak 1. ZZP-a odnosi samo na potrošače. Naime pravna osnova po kojoj je tužitelj plaćao niži tečaj i kamatu nije otpala slijedom čega tuženik ne može iznos negativne razlike tražiti od tužitelja u smislu odredbe članka 1111. ZOO-a. Naime, kod ništetnosti ugovora, pa tako i djelomične ništetnosti, svaka strana ima pravo zatražiti restituciju temeljem odredbe čl. 323. st. 1. ZOO-a, te je osnovna pretpostavka da bi se moglo odlučivati o zahtjevu tužene da je ista istakla protutužbeni zahtjev, procesnopravni prigovor radi prebijanja ili materijalnopravni prigovor prijeboja u smislu odredbi čl. 195. i čl. 196. ZOO, što je konkretno izostalo. Stoga nema mjesta umanjivati potraživanje tužitelja na ime ništetnih odredbi o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi s onim iznosima kada su tečaj CHF i kamata bili niži od početno utvrđenih i to samo na temelju općenitih prigovora materijalnopravne naravi tuženika u odnosu na visinu potraživanja tužitelja (tako i VSRH u Rev 549/2023-4 od 18. prosinca 2023.).

40. Sud je odbio tužbeni zahtjev u dijelu u kojem tužitelj zahtijeva isplatu razlike glavnice od 5.976,84 EUR zajedno s traženim zateznim kamatama zbog sljedećih razloga;

41. Nije prieporno da je konverzija provedena sukladno odredbi čl. 19. c ZID ZPK. Tuženik je konvertirao glavnicu kredita u CHF u kunsjoj protuvrijednosti u valutu EUR te je potom primijenio na tako konvertiranu glavnicu kamate na kredite. Tuženik je razliku preplaćenih iznosa koristio za zatvaranje budućih mjesečnih anuiteta. Kako tuženik nije konvertirao glavnicu kredita u visini koja je utvrđena na dan konverzije već je konvertirao glavnicu kredita u CHF koja je ugovorena i to na dan isplate kredita te kako tužitelj nije bio u obvezi vratiti konvertiranu visinu glavnice utvrđene na dan konverzije u valuti CHF, to po shvaćanju ovog suda, tužitelj neosnovano zahtijeva isplatu razlike glavnice. Uostalom, sud je u ovoj pravnoj stvari dosudio tužitelju preplaćene iznose tako da je primijenjen tečaj CHF na dan isplate kredita tijekom cijelog ugovornog razdoblja do dana konverzije pa kako su tužitelju dosuđeni preplaćeni iznosi prema početnom tečaju za CHF te kako je tuženik proveo konverziju sukladno ZID ZPK, to tužitelj neosnovano zahtijeva preplaćeni iznos glavnice. Pri tome se ističe da je tuženik primijenio visinu tečaja kako je propisano čl. 19.c. ZID ZPK toč. 7. i 8. koja glasi:

"7. iznos preostale neotplaćene glavnice u EUR i kunama s valutnom klauzulom u EUR utvrđuje na dan 30. rujna 2015., kao razlika novog otplatnog plana utvrđenog sukladno točki 3. ovoga stavka i uplaćenih iznosa utvrđenih sukladno točki 4. ovoga stavka, pri čemu iznos preplate utvrđen u točki 5. ovoga stavka ne umanjuje iznos preostale neotplaćene glavnice u EUR i kunama s valutnom klauzulom u EUR, a

manje uplaćeni iznos utvrđen u točki 6. ovoga stavka namiruje se sukladno sporazumu vjerovnika i potrošača,

8. učinak konverzije utvrdi kao razlika:

- stanja neotplaćene glavnice u CHF i valutnoj klauzuli u CHF evidentirane u poslovnim knjigama vjerovnika na dan 30. rujna 2015. izračunata u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR, po tečaju primjenjivom na dan 30. rujna 2015., a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je vjerovnik na taj datum primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR, pri čemu se ograničenje tečaja iz članka 11.d ovoga Zakona odnosi na obroke odnosno anuitete u CHF i valutnoj klauzuli u CHF koji dospijevaju do isteka roka ograničenja iz članka 11.d ovoga Zakona i

- iznosa neotplaćene glavnice iz točke 7. ovoga stavka."

42. Kako je tuženik proveo izračun prema odredbi čl. 19. c. ZID ZPK, te kako nije bila obveza tuženika primjenjivati povoljniji tečaj, sud je odbio tužbeni zahtjev u tom dijelu.

43. Pri tome se ističe i da Ustavni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci broj U-I-3685/2015. i dr. od 4. travnja 2017.godine nije prihvatio prijedloge za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti s Ustavom Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine" broj 102/15.) kao i prijedloge za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti s Ustavom Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o kreditnim institucijama ("Narodne novine" broj 102/15.). Ustavni sud Republike Hrvatske u svom obrazloženju u bitnom navodi ..."Ustavni sud, kada odlučuje o osnovanosti prijedloga za ocjenu suglasnosti osporenih odredaba ZID ZPK-a i Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o kreditnim institucijama u konkretnom slučaju, ostaje pri svom stajalištu, izraženom u rješenju od 11. studenoga 2016., da su ZID ZPK i Zakon o izmjeni i dopunama Zakona o kreditnim institucijama posebni zakoni ne-sistenskog karaktera s trajnim učinkom kojima su uvedene specifične interventne zakonske mjere javnopravnog karaktera donesene u cilju otklanjanja neravnoteže u vjerovničko-dužničkim odnosima u slučaju CHF kredita." (točke 17. do točke 33. rješenja Ustavnog suda Republike Hrvatske).

44. Samim time, kad se uzme u obzir što obuhvaća ova tzv. razlika glavnice, kako je prethodno obrazloženo tj. u biti je to valutna razlika, nije osnovan prigovor zastare za taj dio zahtjeva, kao i za zahtjev za isplatom iznosa manjka, kako je obrazloženo za neosnovan prigovor zastare za samu valutnu klauzulu u CHF.

45. Budući da je tužitelj uredio tužbeni zahtjev nakon provedenog dokaza financijskim vještačenjem na iznos 27.026,77 EUR (u podnesku od 4. lipnja 2020. tužbenim zahtjevom tužitelj traži isplatu 25.239,28 EUR), sud je dopustio preinaku tužbe, jer tužitelj isto nije mogao učiniti prije provedenog dokaza financijskim, te jer je to svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama, sukladno čl. 190. ZPP-a.

46. Odluka o trošku donijeta je temeljem čl. 154. st. 2. ZPP-a, sukladno važećoj vrijednosti predmeta spora (27.026,77 EUR) i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 138/23).

47. Tužitelj je u cijelosti uspio s osnovom tužbenog zahtjeva, te u omjeru 78% s visinom, slijedom čega je njegov uspjeh u sporu 87%.

48. Tužitelju zastupanom po odvjetniku priznat je parnični trošak koji se odnosi na sastav tužbe (Tbr 7. toč. 1. OT 250 bodova), zastupanje na ročištima održanim 4.6.2020., 15.7.2020., 13.5.2025. i 1.9.2026. (Tbr 8. toč. 1. OT 1000 bodova), sastava podneska od 5.5.2025. i 3.10.2025. (Tbr 8. toč. 1. OT 500 bodova), odnosno ukupno 1750 bodova ili 3.500,00 EUR, trošak obračunatog poreza na dodanu vrijednost u visini 25% u iznosu 875,00 EUR, što ukupno iznosi 4.375,00 EUR, koji trošak je umanjen za 13% odnosno za 568,75 EUR, za koliko tužitelj nije uspio u parnici, a tuženik jest, tako da priznati trošak zastupanja tužitelja iznosi 3.806,25 EUR čemu je pribrojen trošak plaćenog predujma za provođenje financijskog vještačenja u iznosu 331,81 EUR i trošak sudske pristojbe na tužbu 298,89 EUR, tako da ukupno priznati trošak tužitelja iznosi 4.436,95 EUR, sukladno čl. 155. ZPP-a.

49. Budući da je tužitelj tražio zateznu kamatu na dosuđeni trošak parničnog postupka tekuću od presuđenja do isplate, a kako parnični troškovi obuhvaćaju i zatezne kamate od dana donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka, sukladno čl. 151. st. 3. ZPP-a, sud mu je na dosuđeni parnični trošak dosudio zateznu kamatu tekuću od donošenja presude u ovoj pravnoj stvari, to jest od 25. rujna 2026. do isplate.

50. Zatezna kamata na parnični trošak je dosuđena u visini određenoj čl. 29. st. 2. ZOO-a.

U Zagrebu, 25. rujna 2026.

Sutkinja

Jadranka Liović Merkaš

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda u roku 15 dana od dana objave ove presude.

Dna:

- pun. tužitelja
- pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088d-a0ea4**

Kontrolni broj: **02b67-39542-e4b04**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.